

Tigudiivan enne, kui oli aastakümneid kuuri all seisnud.

ERAKOGU

Äravajunud diivan, katkise nahkkattega tugitool ja lonkava jalaga söögilaud saavad oskaja käe läbi kergesti uue näo. Kui ka tegu pole hinnalise antiigiga, tasub vana mõnusat mööblit uue ostmise asemel hoopis parandada.

Viljandis pehme mööbli valmistamise ja remondiga tegelev Meelike Post leiab, et praeguses majanduslikus olukorras on inimesed säästlikumad ja uute esemete ostmise asemel lasevad sagedamini vanu parandada.

Samuti pidavat olema kokkuhoidu näha nii hindade kalkuleerimisel kui ka kanga valikul.

“Reeglina tuleb remontimine odavam, kuid muidugi ei saa ma kinnitada, et see iga mööbli puhul nii on. Aga kindlasti näiteks söögilaua, toolide, arvutitoolide ja voodite parandamine on uute ostmisest odavam ja selliseid asju tuuakse ikka parandada.”

Ajalooga mööblitükk on nagu pereliige

Paljud, kes oma vana mööblit remonti toovad, räägivad sinna juurde ka nende loo.

“Harilikult on taastamist vajavad esemed pärit vanaemade-vanaisade kodudest, millega seoses on jälle omad mälestused,” jutustab Meelike Post. “Selliseid asju ei raatsita ära

visata ning sobitatakse ka tänapäevasesse kodusse. Mõni inimene ütleb oma mööbli kohta koguni, et see on nagu pereliige ja kuidas ma ta ikka ära viskan.”

Kuigi kodus võib mõni vana ja armas mööbliese pärast aastakümnete pikkust teenimist tunduda väga lootusetu, saab spetsialisti käe all enamikust vanadest esemetest asja.

Mööbli käekäik sõltub inimsuhetest

Vanade esemete ja mööbli restaureerimisega tegeleva Kurista Mõisa omaniku Lea Mossini sõnul on taaskasutamine nüüdseks suurt populaarsust leidnud, kuna eestlane on pragmaatiline inimene.

Samas palub ta aga vahet teha restaureerimisel ning vanade esemete

korrastamisel-taaskasutamisel. “Restaureerimine ja restaureerija on Eestis veel suhteliselt lapsekingades. On palju kursusi ja palju “tegijaid”, kuid see ei ole restaureerimine,” leiab ta.

Restaureerimine ja vanade asjade enda ümber kogumine on Lea Mossini sõnul pigem elamise stiil, sest lisandub ju vana eseme-mööbliga ka lugu. Kes oli see meister, kes eseme tegi, kellele ja mille puhul see ese osteti-kingiti, kuidas ese ajas edasi liikus?

Paljudel puhkudel on Eesti meistrid valmistanud täispuitmööblit just pulmadeks, sealt edasi on mööbliesemed edasi liikunud tavaliselt lastelastele, kui vanaema-vanaisa ja lastelaste suhted olid südamlikud. Kui aga eri põlvkondade suhted olid jahedad, leidsid ka esemed koha kas antiigiostjate käes või prügimäel ja lugu sellega kaasa ei tule.

GERLI RAMLER

Tigudiivan nüüd, uuendas Meelike Post.